

Política | Actualitzat el 31/07/2019 a les 18:27

L'ANC i Òmnium salten a l'arena en plena desunió independentista

Les entitats sobiranistes urgeixen els partits a superar una divisió que perjudica la resposta a la sentència del Suprem

Elisenda Paluzie i Marcel Mauri, durant la roda de premsa d'aquest dimecres | ACN

Ni s'ha consensuat encara quina ha de ser la resposta a la sentència del Tribunal Suprem sobre l'1-O ni s'ha refet la unitat estratègica entre els partits independentistes. Més aviat al contrari: les desconfiances han anat *in crescendo* i la desunió es cronifica a les portes d'un nou moment convuls per al procés. L'independentisme civil capitanejat per l'ANC i Òmnium veu amb preocupació aquesta radiografia i ha decidit saltar a l'arena abans que la situació es compliqui en una tardor que arrencarà amb la manifestació de la Diada (<https://www.naciodigital.cat/noticia/185057/anc/omnium/exigeixen/partits/superar/divisio/fer/front/sentencia/suprem>) i que estarà marcada per la resposta davant les eventuals condemnes als independentistes processats.

Que la presidenta de l'Assemblea, Elisenda Paluzie, i el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, compareguessin plegats aquest dimecres en una roda de premsa conjunta ja era de per si un element noticiós. Fa mesos que les dues entitats que han estat el motor del procés sobiranista des de l'any 2012 han emprès camins paral·lels i han impulsat accions pròpies en diferents sentits. Els uns abanderant la via unilateral i instant el Govern a la desobediència, els altres explorant una resposta per resoldre el conflicte amb vocació de representar el 80% dels catalans. Si bé l'objectiu d'aconseguir la República és comú entre les dues entitats, s'ha fet evident que divergeixen en el com.

La recepta de prioritzar els horitzons compartits i aparcar les diferències

Però el deteriorament de la relació entre els partits a les portes del que entenen que ha de ser un nou moment clau de mobilització ha empès l'ANC i Òmnium a primar els horitzons compartits i intentar sacsejar de forma urgent unes formacions que tenen ja un ull posat en les eleccions catalanes. Si una cosa uneix les dues entitats són les mobilitzacions socials a l'hora de donar resposta als afectes de la judicialització. Paluzie i Mauri demanen als partits que la diversitat no vagi en detriment de l'acció "contudent" que entenen que s'haurà de donar davant d'unes condemnes que preveuen "dures". La divisió, han insistit, és precisament l'efecte que busca la repressió de l'Estat per debilitar l'independentisme un cop el Suprem dicti sentència.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=VQPTP_dTb6c

Les entitats es comprometen a liderar la resposta des de la societat civil, però demanen als partits i a les institucions que també hi siguin i que posin tota la carn a la graella a partir de la Diada, el termòmetre dels pols de la mobilització cada inici del curs polític. La prèvia a la manifestació ha quedat enterbolida per la decisió feta pública dels exconsellers d'ERC Josep Huguet i Anna Simó de no participar-hi

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/185029/dos/exconsellers/erc/no/aniran/manifestacio/diada?rlc=&p1>) perquè interpreten que des de l'ANC s'ha alimentat un clima hostil contra els republicans i que precisament per això s'ha decidit no reservar espai a la capçalera per als dirigents polítics. Paluzie s'ha afanyat en treure ferro a la polèmica tot afirmant que busca cedir el protagonisme a la societat civil, que ningú està exclòs de la manifestació però que, en tot cas, els dirigents han d'acceptar també les "crítiques legítimes".

No aniré a una manifestació que per primera vegada una colla d'exaltats vol convertir en un aquelarre purificador contra els traïdors.

O bé abans de l'11 aquesta música anti partits i especialment anti ERC s'atura o bon vent. I porto manifestant-me des dels inicis dels 70

? Josep Huguet (@Josep_Huguet) July 30, 2019

(https://twitter.com/Josep_Huguet/status/1156224035233120263?ref_src=twsrc%5Etfw)

La difícil convivència entre JxCat i ERC com a detonant

L de crítica ha estat precisament embolcallada la intervenció de l'ANC i Òmnium abans de l'aturada estiuenca. "Hem viscut setmanes de baralles públiques que no s'haurien d'haver produït", ha advertit el vicepresident d'Òmnium en el que ha estat una estirada d'orelles en tota regla. Mauri es referia als darrers episodis de desavinences entre JxCat i ERC arran dels pactes postelectorals. La relació es va crispar ja durant la campanya de les eleccions municipals i europees i va acabar enverinant-se del tot amb acords com el de la Diputació de Barcelona, en els quals JxCat es va aliar amb el PSC i va barrar el pas als republicans. Els de Carles Puigdemont es van escudar en acords forjats per ERC a ajuntaments com els de Sant Cugat, on els d'Oriol Junqueras van arrabassar l'alcaldia a JxCat amb un pacte amb el PSC i la CUP.

Amb aquesta bateria de retrets creuats, la convivència entre els partits independentistes s'ha anat complicant fins al punt de tenir ressò en el propi Govern, que fa esforços perquè les turbulències no travessin les portes del Palau de la Generalitat. Mentrestant, però, el camí de republicans i postconvergens es va visualitzant divergent i la investidura de Pedro Sánchez n'ha estat el paradigma. L'abstenció d'ERC malgrat que no hi va haver acord entre el PSOE i Unides Podem contrasta amb el vot en contra de JxCat, que no veu motius per fer cap gest amb Sánchez.

Contactes freqüents però sense fruits

Ha quedat clar que hi ha almenys dues vies sobre la taula per encarar la pròxima fase del

conflicte, però si en un punt estan d'acord tots els actors és en què caldrà donar resposta a la sentència del Suprem. Quina ha de ser l'acció -s'ha especulat amb mobilitzacions permanents i vagues, però també amb la convocatòria electoral- ja són figures d'un altre paner. Torra segueix reunint-se amb partits i entitats per explorar quin pot ser el punt de trobada. Tampoc l'ANC i Òmnium han donat detalls més enllà d'afirmar que la resposta ha de ser "col·lectiva, massiva i contundent" sense descartar la desobediència civil pacífica.

Tot i la falta de concrecions, que deixa entreveure que no s'ha avançat en el repte d'esbossar una carta de navegació compartida, Paluzie s'ha esforçat en transmetre cert optimisme i ha afirmat que les trobades entre els diferents actors són més freqüents i amb un "canvi d'actitud en el to i el tarannà". El que segur que és compartit és el clima de preocupació per la situació i la urgència de teixir almenys una resposta que a curt termini deixi de banda la picabaralla política. L'ANC i Òmnium entren en escena conscients del risc que suposa que les divergències entre partits acabin tenint un efecte dòmino en l'estat d'ànim de l'independentisme primer i en la mobilització després, situació que entenen que seria devastadora quan les condemnes per l'1-O estan a punt de caure a plom.